

Resolució 183/2020, de 5 de març**Número d'expedient de la reclamació:** 831/2019**Administració reclamada:** Ajuntament de Tarragona i ESPIMSA**Informació reclamada:** Concessions i persones autoritzades en el mercat ambulant de Bonavista.**Sentit de la resolució:** Inadmissió parcial i estimació parcial

Resum: L'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública; per tant, és procedent inadmetre la part de la Reclamació que, en comptes de sol·licitar informació pública, demana la remissió de dades de persones assalariades a la policia administrativa i a la Inspecció de Treball i de la Seguretat Social. Sembla evident que la finalitat de la sol·licitud de còpia de les autoritzacions és la de comprovar que existeixen efectivament unes autoritzacions relatives a unes parades que podrien estar ocupant un espai no previst en el plànol general del mercat ambulant i molt properes als edificis de la zona; per a aquesta finalitat, les dades personals que consten a les autoritzacions no són rellevants, especialment si es té en compte que també es demana la llista del contingut de les targetes identificatives corresponents a les mateixes parades; per tant, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a còpia de les autoritzacions corresponents a les parades adossades als edificis existents assenyalades en vermell al plànol adjunt a la sol·licitud (que es corresponen als números 958 i següents), tot suprimint d'elles les dades del titular i, si escau, de les persones autoritzades a exercir l'activitat. Atesa aquesta obligació legal d'exhibició de les dades personals que consten a les targetes identificatives, el seu lliurament a la persona reclamant no és previsible que els causi cap dany addicional, motiu pel qual es pot concloure declarant el dret de la persona reclamant a accedir a la llista (en aplicació dels criteris de minimització de dades establert per la legislació de protecció de dades personals, només el nom) de les persones titulars i autoritzades de les parades que consten a les targetes identificatives respectives. Per a la finalitat de l'accés (controlar les autoritzacions de parades i el compliment de la normativa laboral i de seguretat social), la identitat de les persones assalariades de les parades no sembla que sigui una dada essencial: per controlar les autoritzacions, és irrellevant; i per controlar el compliment de la normativa laboral, sembla suficient la dada de si una determinada parada té personal assalariat i quantes persones assalariades té, si s'escau, perquè als efectes d'aquesta finalitat l'únic que pot fer la persona reclamant és comunicar les dades als serveis administratius d'inspecció competents, que si ho creuen justificat poden obtenir fàcilment la identitat de les persones assalariades de les parades que en tinguin i verificar si compleixen la normativa, sense necessitat que la persona reclamant els faciliti aquestes identitats; en canvi, la divulgació de la identitat d'aquestes persones assalariades a la persona reclamant els produeix un dany evident, perquè són dades que han facilitat en el marc d'una relació de treball privada, no a l'Administració; per tant, cal concloure que si bé és procedent declarar el dret de la persona reclamant a una llista dels assalariats de les parades indicades a la seva sol·licitud, aquesta llista no hauria de divulgar la seva identificació; la solució per assolir ambdues finalitats seria la d'indicar les quatre últimes xifres del document d'identitat, tot expressant d'aquesta manera el nombre i la singularitat i identificabilitat, si escau, de les persones que conformen la llista, i al mateix temps tot facilitant eventualment la possibilitat de contrastar aquesta informació en el marc de les possibles tasques inspectores de les autoritats laborals o de la seguretat social, si és que decideixen emprendre-les arran de l'eventual denúncia de la persona reclamant.

Paraules clau: Ajuntament. Empreses municipals. Mercat ambulant. Autoritzacions. Reclamació contra silenci. Derivació. Manca de col·laboració. Límits. Dades personals..

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 23 de desembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 831/2019, presentada contra l'Ajuntament de Tarragona i ESPIMSA, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 21 de novembre de 2019 (registre 60704) la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Ajuntament de Tarragona, tot invocant la normativa reguladora de la venda no sedentària, l'LTAIPBG i l'article 13 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC) i després d'argumentar una eventual deixadesa de funcions del personal d'inspecció d'ESPIMSA al mercat ambulant de Bonavista: *Còpia de les concessions adossades als edificis existents, llista de les persones titulars i autoritzades (targetes identificatives) i del personal assalariat contractat de les zones amb números 858 al 913 del plànol de referència facilitat per ESPIMSA, i que es remetin còpia a la policia administrativa i a la Inspecció de Treball i de la Seguretat Social, a fi de saber si aquestes parades compleixen la normativa vigent.*
3. La Reclamació presentada el 27 de desembre de 2019 indica que la persona reclamant no hauria rebut resposta a l'anterior sol·licitud. També fa algunes consideracions sobre el que considera mala gestió d'ESPIMSA en el mercat ambulant de Bonavista.
4. El 30 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Tarragona i a ESPIMSA i els requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trametin un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 13 de gener de 2020 la GAIP rep un informe de l'Ajuntament de Tarragona que indica el trasllat del requeriment d'informe de la GAIP a ESPIMSA, perquè sigui aquesta empresa pública qui tramiti la Reclamació. Havent transcorregut a bastament el termini indicat a l'antecedent anterior, la GAIP no ha rebut cap resposta municipal ni d'ESPIMSA al seus requeriments, llevat de la informació indicada sobre la derivació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret,*

especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Derivació del requeriment i manca de col·laboració d'ESPIMSA

L'antecedent 4 posa de manifest que el 30 de desembre de 2019, un cop constatat que la Reclamació és plantejada conjuntament contra l'Ajuntament de Tarragona i ESPIMSA, la GAIP demana a ambdues Administracions la documentació prevista per l'article 33.4 RGAIP (*“La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies”*).

Segons l'antecedent 5, el 13 de gener de 2020 l'Ajuntament de Tarragona, en resposta al requeriment anterior, informa a la GAIP que ha derivat a ESPIMSA la tramitació de la Reclamació, derivació que amb tota lògica inclou la responsabilitat d'aportar a aquest procediment l'informe i l'altra documentació previstos per l'article 33.4 RGAIP, que també havien estat requerits directament a ESPIMSA. Tot i que aquesta figura de la derivació no està expressament regulada per la legislació de transparència i accés a la informació pública per a la seva aplicació en el procediment de Reclamació, és evident que respon a les mateixes motivació i finalitat de la derivació regulada per l'article 30 LTAIPBG per als procediments de sol·licitud d'informació pública (és a dir: les de remetre, de part de l'Administració sol·licitada o reclamada i que no disposa de la informació, a la que té materialment aquesta informació sol·licitada o reclamada la responsabilitat d'afrontar les actuacions pertinents per satisfer el dret d'accés a la informació pública que s'estigui exercint), i en pura lògica ha de tenir als mateixos o similars efectes: desplaçar a l'Administració derivada la responsabilitat de resoldre la sol·licitud (i, si escau, facilitar la informació sol·licitada) o, en aquest cas, de tramitar la Reclamació, començant per l'emissió d'informe i de l'altra documentació requerits per la GAIP, que es dona el cas que també li havien estat requerits directament.

ESPIMSA ha desatès a bastament tant el requeriment que li va formular directament la GAIP el 30 de desembre de 2019, com el mateix requeriment que li va derivar l'Ajuntament de Tarragona el 13 de gener de 2020, i que havien d'haver estat atesos ambdós en el termini de 15 dies. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració d'ESPIMSA amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que *“la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació”*.

3. *Inadmissibilitat parcial de la Reclamació*

La part final de la sol·licitud d'informació demana “que es remetin còpia a la policia administrativa i a la Inspecció de Treball i de la Seguretat Social, a fi de saber si aquestes parades compleixen la normativa vigent”. Aquesta pretensió no té res a veure amb informació pública, ja que demana unes actuacions de naturalesa totalment diferent, com és el cas de l'acció de traslladar determinades dades a uns serveis públics determinats.

L'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública. Per tant, és procedent inadmetre la part de la Reclamació que, en comptes de sol·licitar informació pública, demana la remissió de dades de persones assalariades a la policia administrativa i a la Inspecció de Treball i de la Seguretat Social.

4. *Sobre el dret d'accés a la informació pública sol·licitada*

La informació pública demanada a la sol·licitud és la següent:

Per una banda, una còpia de les “concessions adossades als edificis existents”. La sol·licitud va acompanyada d'un plànol, que hauria estat facilitat per ESPIMSA, de les parades del mercat ambulant de Bonavista, on s'han assenyalat en vermell dues fileres a tocar dels edificis, ocupant un espai que segons el plànol que facilitaria ESPIMSA en el seu web hauria de ser lliure de parades. Quan la persona reclamant demana còpia de les “concessions adossades als edificis existents”, és de suposar que demana còpia de les autoritzacions (en la terminologia de l'Ordenança de la Venda no Sedentària al Municipi de Tarragona, OVNS, les parades dels mercats ambulants requereixen autorització municipal, no concessió administrativa) de les parades que ocupen precisament les dues fileres assenyalades en vermell al plànol adjunt a la sol·licitud i que estan a tocar dels edificis que hi ha en un dels laterals del mercat ambulant de Bonavista.

Per una altra, una llista de les persones titulars i autoritzades (targetes identificatives, indica la sol·licitud amb majúscules) i del personal assalariat contractat de les zones amb números 858 al 913 (números que semblen correspondre a les mateixes parades adossades als edificis indicades al paràgraf anterior) del plànol de referència facilitat per ESPIMSA. Aquesta segona part de la sol·licitud demana dues llistes: una primera llista de persones titulars i autoritzades de les parades, que és de suposar que es correspondria amb el contingut de les targetes identificatives, ja que la sol·licitud posa en majúscules i entre parèntesi aquesta expressió just després d'indicar que vol la llista de les persones titulars i autoritzades. La segona llista demanada és la del personal assalariat contractat a les parades indicades, sense precisar la informació que hi hauria d'haver a la llista en qüestió.

La informació relativa a les autoritzacions de venda no sedentària i a les targetes identificatives a les parades assenyalades del mercat ambulant de Bonavista és sens dubte informació pública, atesos els termes en què defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, perquè tant una com l'altra emanen de

l'Administració i, en conseqüència i en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, sens perjudici del que resulti de la valoració del límit de la protecció de dades personals, que hi concorre.

Segons l'article 11.3 de l'OVNS de Tarragona, les autoritzacions de parada per a la venda no sedentària han d'indicar les dades següents: *a) Les dades del titular i, si escau, de les persones autoritzades a exercir l'activitat en la parada corresponent. b) El mercat, els horaris i les dates en què es podrà exercir l'activitat. c) L'indret precís on s'autoritza a muntar la parada. d) Les dimensions exactes del lloc de venda assignat. e) El producte o la gamma de productes autoritzats per a la venda. f) La durada de l'autorització.* Les dades previstes a l'apartat a poden ser excessivament invasives (per exemple, poden contenir, a més del nom, adreces, telèfons, adreces electròniques, nacionalitat, número de document d'identitat, etc.) i no justificades en la finalitat de l'accés, especialment tenint en compte que tot seguit es demana la llista de les persones titulars i autoritzades feta sobre la base de les targetes identificatives, que seria redundant. Sembla evident que la finalitat de la sol·licitud de còpia de les autoritzacions és la de comprovar que existeixen efectivament unes autoritzacions relatives a unes parades que podrien estar ocupant un espai no previst en el plànol general del mercat ambulant i molt properes als edificis de la zona; per a aquesta finalitat, les dades personals que consten a les autoritzacions no són rellevants, especialment si es té en compte que també es demana la llista del contingut de les targetes identificatives corresponents a les mateixes parades. Per tant, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a còpia de les autoritzacions corresponents a les parades adossades als edificis existents assenyalades en vermell al plànol adjunt a la sol·licitud (que es corresponen als números 958 i següents), tot suprimint d'elles les dades del titular i, si escau, de les persones autoritzades a exercir l'activitat.

Segons l'article 11.4 de l'OVNS de Tarragona, *l'Ajuntament ha de lliurar als titulars de les parades una targeta d'identificació acreditativa de l'autorització en què hi figurarà: el número i dimensió de la parada, les dades personals, indret on ha d'exercir l'activitat, i els productes autoritzats per la venda. El titular l'ha de tenir en un lloc visible i de forma permanent a la parada per poder ésser comprovada.* Tot i que en aquesta targeta hi figuren dades personals, el seu contingut no és privat, perquè l'ordenament jurídic obliga la seva exhibició "en un lloc visible i de forma permanent". Atesa aquesta obligació legal d'exhibició de les dades personals que consten a les targetes identificatives, el seu lliurament a la persona reclamant no és previsible que els causi cap dany addicional, motiu pel qual es pot concloure declarant el dret de la persona reclamant a accedir a la llista (en aplicació dels criteris de minimització de dades establert per la legislació de protecció de dades personals, només el nom) de les persones titulars i autoritzades de les parades que consten a les targetes identificatives respectives.

En el cas de la segona llista demanada, la del personal assalariat contractat per les parades, si n'hi ha, cal tenir en compte una primera eventualitat: no es pot descartar que ESPIMSA no tingui aquestes dades, perquè si bé l'OVNS de Tarragona requereix que el personal assalariat de les parades no

sedentàries ha de complir amb la legislació laboral i de seguretat social, entre els requisits establerts per a l'obtenció de les autoritzacions de parada no s'inclou la de la relació del personal assalariat, si s'escau. Naturalment, si ESPIMSA no té aquesta informació, n'hi ha prou amb què ho indiqui així a la persona reclamant.

En cas que ESPIMSA tingui en el seu poder la informació relativa al personal assalariat de les parades del mercat ambulant de Bonavista, cal valorar si és procedent facilitar-ne la llista a la persona reclamant. La divulgació de la identitat de les persones assalariades indicades suposaria sens dubte un sacrifici per a les seves dades personals, la pertinència del qual s'ha de valorar tot aplicant l'article 24.2 LTAIPBG, segons el qual *es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades*. Per a la finalitat de l'accés (controlar les autoritzacions de parades i el compliment de la normativa laboral i de seguretat social), la identitat de les persones assalariades de les parades no sembla que sigui una dada essencial: per controlar les autoritzacions, és irrellevant; i per controlar el compliment de la normativa laboral, sembla suficient la dada de si una determinada parada té personal assalariat i quantes persones assalariades té, si s'escau, perquè als efectes d'aquesta finalitat l'únic que pot fer la persona reclamant és comunicar les dades als serveis administratius d'inspecció competents, que si ho creuen justificat poden obtenir fàcilment la identitat de les persones assalariades de les parades que en tinguin i verificar si compleixen la normativa, sense necessitat que la persona reclamant els faciliti aquestes identitats. En canvi, la divulgació de la identitat d'aquestes persones assalariades a la persona reclamant els produeix un dany evident, perquè són dades que han facilitat en el marc d'una relació de treball privada, no a l'Administració. Per tant, cal concloure que si bé és procedent declarar el dret de la persona reclamant a una llista dels assalariats de les parades indicades a la seva sol·licitud, aquesta llista no hauria de divulgar la seva identitat; la solució per assolir ambdues finalitats seria la d'indicar les quatre últimes xifres del document d'identitat, tot expressant d'aquesta manera el nombre i la singularitat i identificabilitat, si escau, de les persones que conformen la llista, i al mateix temps tot facilitant eventualment la possibilitat de contrastar aquesta informació en el marc de les possibles tasques inspectores de les autoritats laborals o de la seguretat social, si és que decideixen emprendre-les arran de l'eventual denúncia de la persona reclamant.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG. Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de març de 2020, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 831/2019, en allò que fa referència a la petició de remetre dades a les inspeccions de Treball i de la Seguretat Social, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.
2. Estimar parcialment la part de la sol·licitud que demana informació pública i declarar el dret de la persona reclamant, en relació amb les parades autoritzades adossades als edificis i indicades a la sol·licitud, a obtenir: còpia anonimitzada de les autoritzacions, una llista amb els noms i cognoms de les persones que consten a les targetes identificatives de cada parada i a una llista semianonimitzada (indicant només les quatre últimes xifres del carnet o targeta d'identitat) del personal assalariat de cada parada del qual tingui coneixement ESPIMSA.
3. Requerir a ESPIMSA que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a ESPIMSA que informi a la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 831/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.